Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

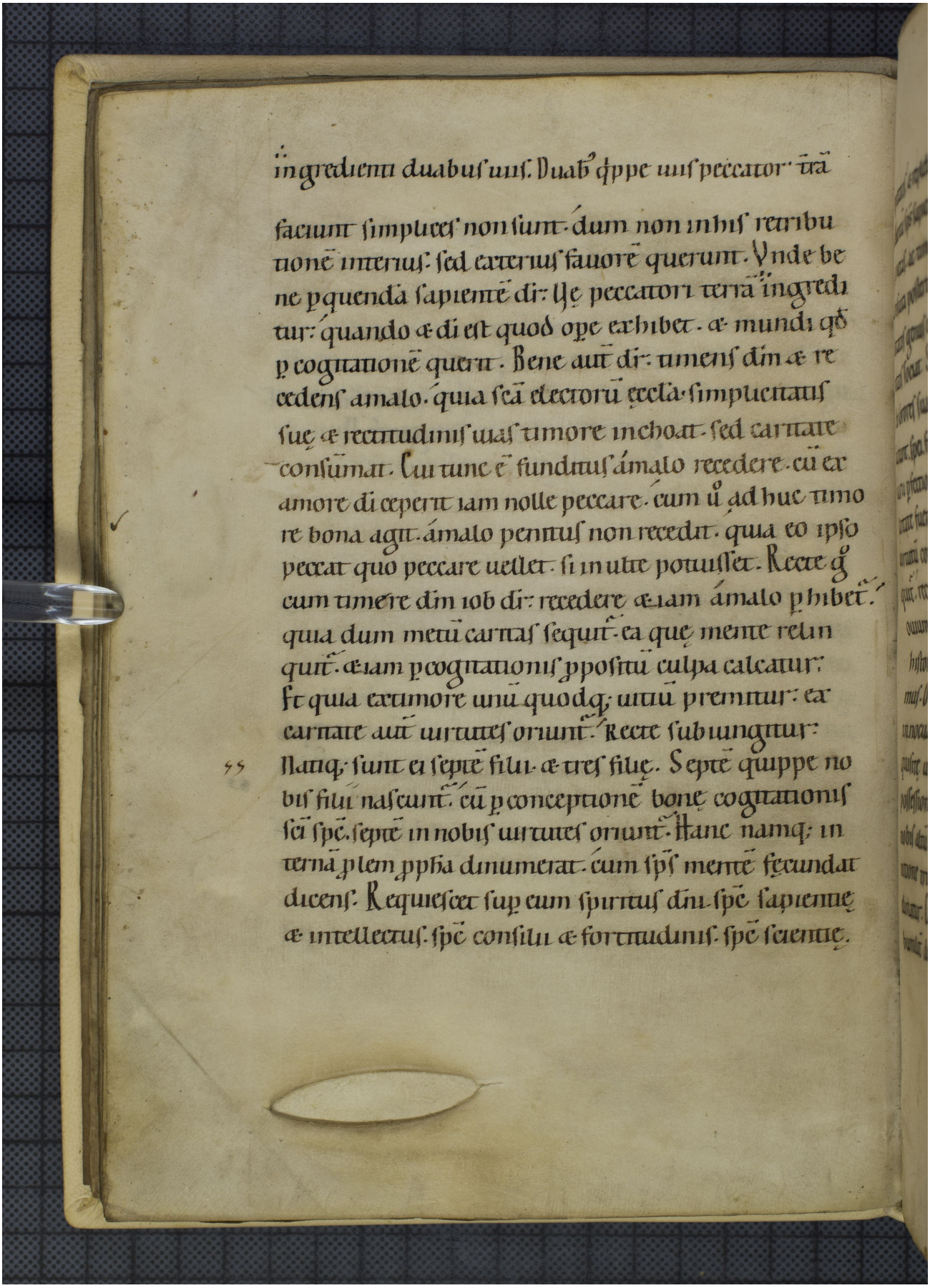

ingredienti duabus uiis. Duab' q̄ppe uiis peccator' t̄rā

faciunt simplices non sunt. dum non in his retribu
tionē interius. sed exterius fauorē querunt. Vnde be
ne ꝑquenda sapientē dr̄: Ue peccatori terrā ingredi
tur: quando & di est quod ope exhibet. & mundi qd̄
ꝑ cogitationē querit. Bene aut̄ dr̄: timens dm̄ & re
cedens a malo. quia scā electorū ecclā simplicitatis
sue & rectitudinis uias timore inchoat. sed caritate
consūmat. Cui tunc ē funditus a malo recedere. cū ex
amore di ceperit iam nolle peccare. cum u̅ ad huc timo
re bona agit. a malo penitus non recedit. quia eo ipso
peccat quo peccare uellet. si in ulte potuisset. Recte g̅
cum timere dm̄ iob dr̄: recedere & iam a malo ꝑhibet̄.
quia dum metū caritas sequit̄. ea que mente relin
quit̄. & iam ꝑ cogitationis ꝓpositū culpa calcatur:
Et quia ex timore unū quodq; uitiū premitur: ex
caritate aut̄ uirtutes oriunt̄. Recte subiungitur:
55 Natiq; sunt ei septē filii. & tres filie. Septē quippe no
bis filii nascunt̄. cū ꝑ conceptionē bone cogitationis
scī spc̄. septē in nobis uirtutes oriunt̄. Hanc namq; in
ternā ꝓlem ꝓpha dinumerat. cum sp̄s mentē fecundat
dicens. Requiescet sup eum spiritus dn̄i. spc̄ sapientie
& intellectus. spc̄ consilii & fortitudinis. spc̄ scientie.